

Р Е Ш Е Н И Е

№280

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 ноември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД №279 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област против решение № 103 от 28.04.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД № 53 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2301890 от 27.08.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - София област, издадено срещу "Венетон"ЕООД с.Червена могила, като за нарушение по чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) му е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 15000(петнадесет хиляди) лв. на основание чл.414, ал. 3 от КТ.

Въззивният съд е приел , че са налице основанията на чл. 415в от КТ и е намалил имуществената санкция на 100лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд- Радомир е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че районният съд неправилно е преквалифицирал нарушението като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ. Пред настоящия съд е направено искане за отмяна на решението на първата съдебна инстанция и потвърждаване изцяло на процесното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата застъпва становище за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, твърди че не е налице маловажен случай, както и че съдът е приложил неотнормирана санкция.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районен съд - Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е прието за безспорно установено, че на 08.07.2010 г. в 12:00h, жалбоподателят "ВЕНЕТОН" ЕООД, в качеството си на работодател, е допуснал до работа като „общ работник“ лицето Наташа Иванова Николова. Нарушението е установено в птицеферма в с. Червена могила, общ. Радомир, където по време на проверката Николова е пълнела вода за пилетата. Проверката е продължила след около седмица в Дирекция "Инспекция по труда" София, където е установено, че към 08.07.2010г. Николова е имала сключен трудов договор, но работодателят я е допуснал до работа преди да и предостави екземпляр от уведомление по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда. По делото е приложена и приета от съда справка от НАП за уведомленията по чл. 62 ал. 4 ат КТ от 08.07.2010г., от която е видно, че за работника Наташа Николова е подадено уведомление от работодателя и същото е заверено в края на работния ден на 08.07.2010г..

Районен съд-Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка Районен съд - Радомир е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна.

По отношение на наложеното наказание районният съд е приел, че същото не обоснова е наложено на основание чл. 414, ал. 3 от КТ в максимален размер, тъй като са били налице предпоставки за третиране на нарушението като маловажно по привилегирования състав на чл. 415в от КТ и поради тази причина е изменил НП и е приложил по благоприятната норма

действала към момента на извършване на нарушението. Районния съд е допуснал техническа грешка в мотивите и диспозитива на решението си, като навсякъде е цитирал нормата предвидена за маловажен случай, като чл.414в от КТ.

Настоящата съдебна инстанция не споделя позицията на районния съд по отношение маловажността на нарушението.

Обосновано е твърдението на жалбоподателя, че в настоящия случай чл. 415в от КТ е неприложим. Не са налице и двете кумулативно дадени и изискуеми предпоставки по привилегированата норма.

Тезата, развита в касационната жалба, че нарушението не е „отстранимо“, тъй като е вече допуснато, не се споделя от настоящия съдебен състав. Жалбоподателят превратно тълкува текста на чл. 415в от КТ. За да е възможно нещо да бъде отстранено, необходимо е първо да бъде допуснато. Същественият момент е отстраняването на нарушението да е възможно и да бъде извършено веднага. Видно от доказателствата приети и приложени по делото, още същия ден, в 16:48 h, уведомление до НАП е подадено и е заверено.Това обаче в конкретния случай не е достатъчно.Следва да са налице и доказателства, че завереното уведомление е връчено на работника.По делото не са налице нито доказателства за връчване на уведомлението , нито е изложено такова твърдение от работодателя.Анализирайки твърденията на страните по делото обективирани в протоколи от съдебни заседания изготвени по н.а.х.д. 53/11г. по описа на Районен съд Радомир , в настоящата инстанция се затвърждава убеждението , че макар и да е било подадено уведомление за сключения тр.договор до НАП и съответно заверено, то не е връчено на работника. Следователно нарушението не е било отстранено. Изпълнителното деяние на чл. 63, ал.2 от КТ е допускане на работа работника или служителя, преди работодателя да му предостави екземпляри от подписания трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал.3 от КТ, заверено от ТД НАП. Отстраняването на това нарушение става с връчване на изискуемите документи изброени по горе.Като не се връчи уведомлението не може да се твърди отстраняване на нарушението. Първата от двете предпоставки по чл. 415в от КТ не е била налице. Относно второто необходимо условие-от нарушението да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, такива не са налице и не са доказани от административно наказващия орган.

Разпоредбата на чл. 415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от същия кодекс, както и: „в случаите, в които бъде установено, че са налице визиранияте от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ, конкретно нарушение да бъде прието за маловажно, административнонаказващият орган следва да приложи именно отговорността по последния текст, като съобрази размера на налаганата санкция с много по-ниските граници, установени от привилегирования състав на тази

разпоредба". В конкретния случай не са налице предпоставки за прилагане на привилегирован състав и правилно административно наказващият орган е наложил санкция по основния текст.

По отношение на размера на наложеното наказание, настоящата инстанция намира, че административно наказващият орган не се е съобразил с последвалите законодателни промени по отношение размера на санкциите. При издаване на наказателното постановление административно наказващият орган е длъжен да приложи по благоприятната норма при последвали законодателни промени, като държи сметка и на целта на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН, както и разпоредбата на чл. 27 ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай по делото не са налице доказателства обуславящи налагането на санкция в максимален размер нито административнонаказващият орган се е обосновал в тази връзка. По делото не са изтъкнати доказателства за друго такова нарушение, нарушението не се характеризира с висока степен на обществена опасност, нито са налице данни за материалното и финансово състояние, което в никакъв случай не следва да се тълкува в негов ущърб.

Настоящата инстанция намира, че определяне на наказание в минимален размер от 1500лв., би имало същия предупредителен, превъзпитаващ и възпиращ ефект, без да се отрази фатално на финансовото състояние на фирмата в условията на криза.

Настоящата инстанция намира, че съобразно изложените по-горе мотиви следва да измени обжалвано първоинстанционно решение, като реши въпроса по същество, и определи на основание чл. 414 ал.3 от КТ имуществена санкция за работодателя в размер на 1500лв.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 103 от 28.04.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 53 по описа на съда за 2011г. и вместо него

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2301890 от 27.08.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ – София област, издадено срещу „Венетон“ЕООД с.Червена могила, като за нарушение по чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15000 (петнадесет хиляди) лв. на основание чл.414, ал. 3 от КТ, като за същото нарушение съдът налага „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин лева) лв. на основание чл. 414, ал.3 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.